

Ved godkendelsen af en virksomhed fastlægger godkendelsesmyndigheden en række vilkår for den pågældende virksomheds drift.

Godkendelseskompetencen har hidtil været henlagt til amter og kommuner, således at amterne har været godkendelsesmyndighed i forhold til de særligt komplicerede virksomhedstyper. Disse virksomhedstyper har været (a)-mærkede på listen over godkendelsespligtige virksomheder.

Ved den foreslåede lovændring forudsættes godkendelseskompetencen henlagt til ministeren med hensyn til et antal særligt komplicerede sager, herunder sager vedrørende virksomheder med stort forureningspotentiale eller virksomheder der er omfattet af reglerne om »tunge« risikovirksomheder (i henhold til bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer). I § 40 foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om hvilke virksomheder, der skal behandles af kommunalbestyrelsen og hvilke ministeren skal behandle.

Et myndighedsudvalg har været nedsat med henblik på en nærmere belysning af arbejdsdelingen mellem stat og kommuner med hensyn til miljøgodkendelse og tilsyn med visse listevirksomheder. Udvalget afgav sin redegørelse den 9. november 2004. I overensstemmelse med udvalgsarbejdet vil tre parametre være afgørende for, om kompetencen skal ligge hos ministeren eller kommunalbestyrelserne. For det første hvor miljømæssigt kompliceret virksomhederne er, og hvilken miljømæssig risiko der knytter sig til deres produktion. For det andet hensynet til en rationel tilrettelæggelse af miljøarbejdet hos virksomhederne, og for det tredje hensynet til at sikre en høj faglighed og mulighed for rationel tilrettelæggelse af arbejdet på myndighedsside. På grundlag af Myndighedsudvalgets redegørelse forventes ca. 235 virksomheder overført til ministerens godkendelse. Ministerens beføjelser forventes delegeret til Miljøstyrelsen.

I henhold til de nugældende regler er der kompetenceovergang, således at kommunalbestyrelsen er godkendelsesmyndighed for amtsligt drevne virksomheder og omvendt. Denne bestemmelse foreslås ophævet. Der er i stedet foreslået indført generelle regler vedrørende tilsyn, hvorefter miljøministeren er tilsynsmyndighed for kommunale spildevandsudledninger og de kommunale affaldshåndteringsanlæg, som har størst forureningspotentiale. Der henvises til bemærkninger til nr. 36.

Endelig foreslås pligten til forudgående forhandling med de kommunale organisationer ophævet, idet denne forpligtelse allerede fremgår af lovens § 11, se be-

mærkningerne til nr. 1. Der er således ikke tale om en indholdsmæssig ændring.

Til nr. 29

Denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med nr. 36, hvoraf fremgår, at ministeren i visse tilfælde vil føre tilsyn med anlæg, som ministeren ikke godkender.

I henhold til § 41 d kan godkendelsesmyndigheden tilbagekalde en godkendelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende godkendelse for personer, der er blevet fradømt retten til at drive forurenende virksomhed, har modtaget større straffe for overtrædelse af miljøregler, eller har større offentlig gæld på grund af myndighedernes afhjælpning af miljømæssige problemer.

Henset til, at godkendelsesmyndigheden som ovenfor nævnt ikke i alle tilfælde vil være den samme som tilsynsmyndigheden – og til at beføjelsen har relation til håndhævelse - foreslås bestemmelsen ændret, således at beføjelsen fremover henlægges til tilsynsmyndigheden i stedet for godkendelsesmyndigheden.

Til nr. 30

I § 50, stk. 1, bestemmes det, at nye anlæg til deponering af affald kun må ejes af offentlige myndigheder. I § 50, stk. 3, er der åbnet mulighed for, at der gives dispensation fra denne regel. Indtil videre har det været amtsrådet, som meddelte dispensation, men eftersom amtskommunerne nedlægges, og det stadig anses for nødvendigt at have en sådan dispensationsmulighed, bør muligheden for at meddele dispensation overgå til en anden myndighed. Beføjelsen til at meddele dispensation foreslås at overgå til godkendelsesmyndigheden. Det er mest hensigtsmæssigt, at det er den myndighed, der tager stilling til godkendelsen, som også vurderer, om der er grundlag for at meddele en dispensation efter § 50, stk. 3. Dette er også den mest enkle ordning for virksomhederne. Godkendelsesmyndigheden vil således være enten kommunalbestyrelsen eller miljøministeren, jf. den fordeling der fastsættes i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed, se nærmere herom bemærkningerne til nr. 28.

Til nr. 31

Den gældende bestemmelse i § 58, stk. 2, gør det muligt for amtsrådet i nødvendigt omfang at ekspropriere til fordel for anlæg til deponering af affald, således at disse anlæg får mulighed for at etablere monitoringsboringer med henblik på grundvandsmonitoring eller mulighed for at foretage prøveboringer. Som konsekvens af, at amtskommunerne nedlægges,